

Tarcza antykryzysowa 3.0 – porównanie zmian w przepisach

Ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 stanowi kontynuację działań rządu w obszarze realizacji tzw. tarczy antykryzysowej i ma na celu wprowadzenie kolejnych kilkudziesięciu rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie negatywnym skutkom społeczno-gospodarczym oraz regulacji wspierających poszczególne grupy społeczne.

Poniżej znajduje się tabelaryczne zestawienie wprowadzonych ww. ustawą zmian w przepisach, w tym zmian dotyczących świadczeń i pomocy zagwarantowanych przedsiębiorcom w ramach ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych – tzw. tarczy antykryzysowej.

I.p.	Świadczenie	Ustawa o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2	Ustawa o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań osłonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2	Komentarz
1.	Dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy	Art. 15 g ust. 1 Ze środków z FGŚP mogą korzystać przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców, a także organizacje pozarządowe i podmioty prowadzące działalność pożytku publicznego i o wolontariacie oraz państwowa	Art. 15 g ust. 1 Ze środków z FGŚP mogą korzystać przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy Prawo przedsiębiorców, a także organizacje pozarządowe i podmioty prowadzące działalność pożytku publicznego i o wolontariacie.	Ustawodawca zwęził krąg podmiotów uprawnionych do wnioskowania o pomoc w oparciu o art. 15 g. Z powyższej pomocy nie skorzystają państwowe osoby prawne w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.

		osoba prawna w rozumieniu ustawy o finansach publicznych.		
2.	Zwolnienie z obowiązku płacenia składek	<u>Art. 31 zo ust. 1</u> Na wniosek płatnika składek zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należne za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., wykazanych w deklaracjach rozliczeniowych złożonych za ten okres, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek: 1. Przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r. 2. W okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r. 3. W okresie od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r. - zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych. <u>Dodaje się ust. 1a</u> Na wniosek płatnika składek, zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych, należnych za okres od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., w wysokości 50% łącznej	<u>Art. 31 zo</u> <u>Dodaje się ust. 2a</u> Na wniosek płatnika składek będącego osobą prowadzącą pozarolniczą działalność opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenia społeczne lub ubezpieczenie zdrowotne zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek, o których mowa w ust. 2, za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i: 1. Przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz 2. Dochód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł. <u>Dodaje się ust. 2b</u> 2b. Na wniosek płatnika składek będącego przedsiębiorcą, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, opłacającego składki wyłącznie na własne ubezpieczenie zdrowotne zwalnia się z obowiązku opłacania nieopłaconych należno-	Płatnicy o których mowa w art. 31zo ust. 1 będą mogli skorzystać ze zwolnienie jeżeli rozpoczęli prowadzenie działalności przed 1 kwietnia 2020 r. a ich przychód uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz dochód z tej działalności uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł.

kwoty należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej złożonej za dany miesiąc, jeżeli był zgłoszony jako płatnik składek:

1. **Przed dniem 1 lutego 2020 r. i na dzień 29 lutego 2020 r.**
2. W okresie **od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 29 lutego 2020 r. i na dzień 31 marca 2020 r.**
3. W okresie **od dnia 1 marca 2020 r. do dnia 31 marca 2020 r. i na dzień 30 kwietnia 2020 r.**
- zgłosił do ubezpieczeń społecznych od 10 do 49 ubezpieczonych.

Dodaje się ust. 6

Liczbę ubezpieczonych, o których mowa w ust. 1 i 1a, oblicza się **nie uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi.**

ści z tytułu składek na jego obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne za okres od dnia 1 kwietnia 2020 r. do dnia 31 maja 2020 r., jeżeli prowadził działalność przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i przychód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, o którym mowa w art. 31zp ust. 1:

1. Nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. albo
2. Był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz dochód z tej działalności w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, nie był wyższy niż 7000 zł.”.

Dodaje się ust. 7

W przypadku gdy płatnik składek zgłosił do ubezpieczeń społecznych wyłącznie pracowników młodocianych, zwolnienie z obowiązku opłacania nieopłaconych należności z tytułu składek następuje na zasadach określonych w ust. 1.

Art. 69

W przypadkach, o których mowa w art. 31zo ust. 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 46, **zwalnia się**

Ustawodawca doprecyzował również przepisy związanych z ustalaniem liczby ubezpieczonych uprawniającej do otrzymania zwolnienia z opłacania składek. Liczbę ubezpieczonych oblicza się nie uwzględniając ubezpieczonych będących pracownikami młodocianymi. Aby wyeliminować wątpliwości interpretacyjne w sytuacji, gdy płatnik zatrudnia wyłącznie pracowników młodocianych, wprowadza się przepis wskazujący wyraźnie, że mają oni prawo do zwolnienia na takich samych zasadach jak płatnicy, którzy zgłosili do

		z obowiązku opłacenia należności z tytułu składek wykazanych w deklaracji rozliczeniowej za kwiecień i maj 2020 r. także wówczas, gdy należności te zostały opłacone. Opłacone należności z tytułu składek podlegają zwrotowi na zasadach określonych w art. 24 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 266, 321, 568 i 695). <u>Art. 31zp</u> 1. W pkt 2 po wyrazach „ust. 2” dodaje się wyrazy „i ust. 2b pkt 1”. 2. Po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu: „2a) oświadczenie płatnika składek, o którym mowa w art. 31zo ust. 2a i ust. 2b pkt 2, potwierdzające uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, przychodu z działalności wyższego niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz uzyskanie w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek, dochodu nie wyższego niż 7000 zł;”. 3. W ust. 3 po wyrazach „pkt 2” dodaje się wyrazy „i 2a”.	ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych. Ustawodawca umożliwił również skorzystanie ze zwolnienia z opłacania składek osobom opłacającym składki na własne ubezpieczenia w sytuacji, gdy ich przychód był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. oraz ich dochód z tej działalności za pierwszy miesiąc za który składny był wniosek nie był wyższy niż 7000 zł.	
3.	Cudzoziemcy	<u>Art. 15z¹</u> W przypadku cudzoziemca, który w dniu, od którego po raz pierwszy ogłoszono stan zagrożenia epidemicznego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: 1. Na podstawie wizy Schengen.	<u>Po art. 15z⁴ dodaje:</u> <u>Art. 15z⁵</u> Jeżeli na skutek skorzystania przez podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy	Ustawodawca przewidział również możliwość wykonywania pracy przez cudzoziemca na zmienionych warunkach bez konieczności zmiany zezwolenia, uzyskania nowego zezwolenia lub wpisania nowego oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń, w sytuacji gdy podmiot powierzający wykonywanie pracy

2. Na podstawie wizy wydanej przez inne państwo obszaru Schengen.
3. Na podstawie dokumentu pobyтового wydane przez inne państwo obszaru Schengen.
4. W ramach ruchu bezwizowego.
5. Na podstawie wizy długoterminowej wydanej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Na podstawie dokumentu pobyтового wydane przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niebędące państwem obszaru Schengen, jeżeli zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej uprawnia ona do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
– jego pobyt na tym terytorium uważa się za **legalny** od dnia następującego po ostatnim dniu legalnego pobytu wynikającego z tych wiz, dokumentów lub ruchu bezwizowego, do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, w zależności od tego, który obowiązywał jako ostatni.

Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są **uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny**, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają **ważne zez-**

zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w:

1. Zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę.
2. Zezwoleniu na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.
3. Zezwoleniu na pracę.
4. Zezwoleniu na pracę sezonową.
5. Oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, wpisanym do ewidencji oświadczeń, na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

– **cudzoziemiec może wykonywać pracę na tych zmienionych warunkach bez konieczności zmiany zezwolenia, uzyskania nowego zezwolenia lub wpisania nowego oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi do ewidencji oświadczeń.**

Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do warunków wykonywania pracy określonych w zezwoleniach na pobyt czasowy, o których mowa w art. 139a i art. 139o ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, jeżeli z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 korzysta jednostka przyjmująca, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mająca siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Jeżeli na skutek skorzystania przez jednostkę

cudzoziemcowi skorzystał z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę, zezwoleniu na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, zezwoleniu na pracę, zezwoleniu na pracę sezonową, oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, wpisanym do ewidencji oświadczeń, na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

wolenie na pracę lub ważne zezwolenie na pracę sezonową.

Cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1, są **uprawnieni do wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pobytu uznawanego za legalny**, o którym mowa w ust. 1, jeżeli posiadają **oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy wpisane do ewidencji oświadczeń** na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, **w tym oświadczenie, które zgodnie z art. 15zzq ust. 3 umożliwia wykonywanie pracy w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem.**

Art. 15z²

1. **Ważność kart pobytu**, których okres ważności, o którym mowa w art. 244 ust. 1 pkt 16 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, **upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów**, który obowiązywał jako ostatni.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 nie wydaje się i nie wymienia kar pobytu.

przyjmującą, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, mającą siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z uprawnień określonych w art. 3, art. 15g ust. 8, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 uległy zmianie warunki wykonywania pracy przez cudzoziemca określone w dokumentach załączonych do zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, cudzoziemiec może wykonywać pracę na tych zmienionych warunkach.

W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie stosuje się przepisów art. 134 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Dodaje się art. 15z⁶

1. Termin ważności kart pobytu członka rodziny obywatela UE, dokumentów potwierdzających prawo stałego pobytu i kart stałego pobytu członka rodziny obywatela UE, który upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie wydaje się i nie wymienia tych dokumentów.
3. Termin ważności polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca, o którym mowa w art. 263 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i który upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych

- w związku z COVID-19, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, nie wydaje się i nie wymienia polskich dokumentów tożsamości cudzoziemca.
 5. Termin ważności dokumentów „zgoda na pobyt tolerowany”, o którym mowa w art. 276 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, i który upłynął w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, przedłuża się do 30. dnia od dnia odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.
 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, nie wydaje się i nie wymienia dokumentów „zgoda na pobyt tolerowany”.

Dodaje się art. 15z⁷

Zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagane w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 oraz do 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę w zakresie podklas działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz posiadał:

1. Zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 20 kwietnia

Ustawodawca wskazuje również, że zezwolenie na pracę, o którym mowa w art. 88 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagane w czasie stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 oraz do 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, jeżeli cudzoziemiec wykonuje pracę w zakresie podklas działalności określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ważne po dniu 13 marca 2020 r. lub

2. Oświadczenie o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisane do ewidencji oświadczeń, w którym przynajmniej jeden dzień okresu pracy określonego w tym oświadczeniu przypada po dniu 13 marca 2020 r. 2. Przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio do przedłużenia zezwolenia na pracę oraz przedłużenia zezwolenia na pracę sezonową.

Dodaje się art. 15z⁸

Jeżeli termin udzielania pomocy socjalnej i opieki medycznej, o której mowa w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, upływa w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Dodaje się art. Art. 15z⁹

W przypadku cudzoziemca będącego obywatelem państwa określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 10 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ubiegającego się o wydanie wizy krajowej na terytorium tego państwa, odstępuje się od wymogu osobistego złożenia dokumentów, o których mowa w usta-

			wie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, w związku z ubieganiem się o tę wizę.	
4.	Świadczenie postojowe	Art. 15zq Ust. 4 otrzymuje brzmienie: Osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 lutego 2020 r. i: 1. Nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc. 2. Zawiesiła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej po dniu 31 stycznia 2020 r.	Art. 15zq Ust. 4 W art. 15zq w ust. 4 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „1 lutego 2020 r.” zastępuje się wyrazami „1 kwietnia 2020 r.”.	Ustawodawca wskazuje, że osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła ona prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r.
5.	Pożyczka		Art. 15zdd W ust. 1 wyrazy „1 marca 2020 r.” zastępuje się wyrazami „1 kwietnia 2020 r.”.	Jednorazową pożyczkę na pokrycie bieżących kosztów prowadzenia działalności gospodarczej może otrzymać mikroprzedsiębiorca, który prowadził działalność gospodarczą przed dniem 1 kwietnia 2020 r.

W ustawie z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374, 567, 568 i 695) wprowadza się również następujące zmiany dotyczące:

1. Dodatkowych zasiłków opiekuńczych:

Art. 4:

1. **Ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. **W przypadku zamknięcia** żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego przysługuje **dodatkowy zasiłek opiekuńczy przez okres nie dłuższy niż 14 dni.**”.

2. **Po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:**

„1b. **Dodatkowy zasiłek opiekuńczy**, o którym mowa w ust. 1 i 1a, przysługuje ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy oraz funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 4, zwolnionemu od pełnienia służby, **z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem** legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego **albo dorosłą osobą niepełnosprawną**, również w przypadku otwarcia placówek, o których mowa w tych przepisach, w czasie trwania COVID-19, **przez okres nie dłuższy niż 14 dni.** W okresie tym uwzględnia się okres, o którym mowa w ust. 1.”.

Art. 4a:

1. **Ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. **W przypadku zamknięcia** żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko, albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19 osobie, o której mowa w art. 7 ust. 1 i 2 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. **o ubezpieczeniu społecznym rolników** (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782), **przysługuje zasiłek opiekuńczy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem** legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.”.

2. **Po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:**

„2a. Przepis art. 4 ust. 1b stosuje się odpowiednio.”.

Powyższe przepisy wchodzi w życie z dniem 25 maja 2020 r.

Komentarz:

- Pozostawiono prawo do dodatkowego zasiłku opiekuńczego dla ubezpieczonego zwolnionego od wykonywania pracy oraz dla funkcjonariusza, zwolnionego od pełnienia służby, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki – w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko albo w przypadku niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19, ze względu na konieczność osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.

- Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przysługuje również w przypadku zamknięcia szkoły, ośrodka rewalidacyjno-wychowawczego, ośrodka wsparcia, warsztatu terapii zajęciowej lub innej placówki pobytu dziennego o podobnym charakterze z powodu COVID-19, do których uczęszcza dorosła osoba niepełnosprawna, ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dorosłą osobą niepełnosprawną.
- Zakłada się odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących zasiłku opiekuńczego przysługującego na opiekę nad chorym dorosłym członkiem rodziny. Maksymalny okres przysługiwania zasiłku wynosi 14 dni i nie może on być łączony z okresem pobierania innych zasiłków związanych ze sprawowaniem opieki nad innym członkiem rodziny.
- Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przysługuje także ubezpieczonemu sprawującemu opiekę nad dzieckiem niepełnosprawnym lub z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego oraz nad osobą dorosłą niepełnosprawną również w przypadku otwarcia placówki, w sytuacji, gdy z wyboru opiekuna dziecko lub osoba niepełnosprawna pozostawałaby w domu i nie korzystała z zajęć prowadzonych przez placówkę.
- Analogiczną regulację stosuje się również w przypadku rolników sprawujących opiekę nad dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego.
- Dodatkowy zasiłek opiekuńczy przysługuje przez okres 14 dni, z możliwością wydłużenia tego okresu rozporządzeniem Rady Ministrów (na podstawie delegacji art. 4 ust. 3 i art. 4a ust. 7).

Art. 67:

Dodatkowy zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 1a ustawy zmienianej w art. 46, oraz zasiłek opiekuńczy, o którym mowa w art. 4a ust. 1 tej ustawy, przysługuje od dnia 25 maja 2020 r., w wymiarze odpowiednio wskazanym w art. 4 ust. 1 i 1a oraz art. 4a ust. 2 ustawy zmienianej w art. 46 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Ważności dokumentów potwierdzających posiadanie określonych uprawnień lub kwalifikacji:

1. 31m dodaje się dodaje się art. 31m1 w brzmieniu:

„Art. 31m¹. „Dokumenty potwierdzające posiadanie określonych uprawnień lub kwalifikacji, wydane na podstawie aktów wykonawczych wydanych na podstawie art. 23715 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy, których ważność upłynęła po dniu 7 marca 2020 r., zachowują ważność, nie dłużej jednak niż do 60. dnia od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii.”.

Komentarz:

- Przepis art. 23715 Kodeksu pracy zawiera delegacje do wydawania ogólnych (§ 1) oraz branżowych i międzybranżowych (§ 2) przepisów bhp. W wydanych przepisach określono wiele obowiązków dotyczących konieczności potwierdzania określonych umiejętności lub kwalifikacji. Część z nich ma charakter okresowy i wymaga systematycznego odnawiania. Biorąc pod uwagę obecną sytuację epidemiczną i przyjętymi środkami mającymi na celu zapobieganie jego rozprzestrzeniania nie jest możliwe przeprowadzenie szkoleń i egzaminów dla personelu, któremu uprawnienia się skończyły. Z tego względu konieczne jest czasowe wyłączenie wymogu przedłużania uprawnień i wydłużenie obowiązywania dokumentów potwierdzających posiadanie określonych uprawnień lub kwalifikacji przez czas trwania stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Przepis wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 7 marca 2020 r. (art. 76 pkt e).

W art. 15za: po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

1. „1a. W zaświadczeniu, o którym mowa w art. 306e ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, wystawianym w okresie objętym zaniechaniem poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 2 lub 3, nie uwzględnia się zaległości podatkowych, których zapłata po upływie terminu płatności jest objęta tym zaniechaniem poboru odsetek. Przepis stosuje się odpowiednio do ustalania spełnienia warunku braku istnienia zaległości podatkowych w celu skorzystania ze wsparcia finansowego w ramach programów rządowych.”.

Komentarz:

- Dodano ust. 1a, który przewiduje, że przy wydawaniu zaświadczeń o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości, wydawanych na podstawie art. 306e Ordynacji podatkowej w okresie objętym zaniechaniem poboru odsetek, nie uwzględnia się zaległości, od których zaniechano poboru odsetek.

Autorzy:

Alicja Hłond – adwokat

Marta Hałas – adwokat

Magdalena Kapitan – radca prawny

W przypadku pytań prosimy o kontakt: prawo@fsg.pl